

Text Milosh Harajda

Príbeh spoza OBJEKTÍVU

KEĎ ROZBEHLA PRVÚ MODELINGOVÚ AGENTÚRU, BOLA NAJMLADŠOU PODNIKATEĽKOU NA SLOVENSKU. ODIŠLA DO PRAHY, KDE PRI JEJ MÓDNEJ FOTOGRAFII VŠETKÝM PADLA SÁNKA. DNES JU KOLEGOVIA STÁLE VOLAJÚ ANČA. OPTIMISTKA VEČNE HĽADAJÚCA KRÁSNO, BOHÉMKA A ÚSPEŠNÁ FOTOGRAFKA, PRINÁŠA DOMOV NOVÝ MÓDNY ZÁVAN.

Kde si vyrastala a ako to ovplyvnilo tvoje budúce smerovanie?

Narodila som sa v Bratislave a do svojich piatich rokov som žila v Lamači, odkiaľ sme sa presťahovali do Dúbravky. Som z ulice, odkiaľ pochádza veľmi veľa známych ľudí. Minule sme dokonca analyzovali, či nás tam nejakým neosvietilo. (smiech) Chodila som na základnú školu s rozšírenou výučbou nemeckého jazyka, stále som sledovala ORF

a moja túžba ísť za hranice bola už vtedy nesmierna! Mama pracovala v Univerzitetnej knižnici. Vďaka tomu som mala prístup ku všetkým zakázaným časopisom, ako

„Dôležité je vnímať energiu navôkol. Len tak dostanete krídla a fotenie ide hladko.“

bol Vogue, a mohla som spoznať veci, ktoré v tej dobe nikto ani len nevidel! Všetko som to absorbovala od útleho detstva, zrejme v tom správnom senzitivnom období, a to bol spúšťač mechanizmu.

Ako si počínala malá Anička vo svojej „módnej“ kariére ďalej?

Hneď ako som zmaturovala, dala som sa na podnikanie. Bol to prvý podnikateľský rok po zamatovej re-

volúcii. Mala som 17 a stala som sa najmladšou podnikateľkou na Slovensku! Písali o mne dokonca aj v novinách. Spolu s Andrejom Tarabom sme založili modelingovú agentúru, ktorej som šéfovala. Celé to bolo veľmi bizarné, všetko sa odohrávalo u nás v paneláku... Keď sa nad tým zamýšľam spätne, dievčatá, ktoré sme objavili v tom období, sú dodnes veľmi dobrými modelkami. Po dvoch mesiacoch práce sme, pravdaže, nemali peniaze a nemali sme ani predstavu o tom, čo a ako sa robí... Ale mali sme eufóriu. Naším hlavným klientom bola EVA, EVA, EVA, čo bolo v tom čase perfektné. Dnes je Exit Exitom a aj keď som už niekde inde, s Andrejom sme dodnes najbližší ľudia a najbližší spolupracovníci.

Ktorí muži okrem nebo najviac ovplyvnili tvoj život?

Spolu s Andrejom boli štyria. Michal Leščák, ktorý tu už, bohužiaľ, nie je. Bol to brat scenáristu Mareka Leščáka. Mladý, nesmierne úspešný človek, ktorého mi počas nášho vzťahu vzala autonehoda. V tom čase som mala 24, a keď som sa z tej tragédie spamätala, stretla som ďalšieho muža – môjho manžela. Tým štvrtým mužom môjho, najmä pracovného, života je

Anna Márek
Kováčic

Fotenie pre Aquillu bolo technickou výzvou!

rozhodne môj agent a dlhoročný priateľ Jozef Pavlye. Prvé roky žil v mojom štúdiu na Letnej, ktoré som si prenajala ako totálnu ruinu a zrekonštruovala ho. Dlhé roky robil agenta iba mne, postupne začal robiť produkcie mojím foteniam. Dnes patrí agentúra Pav-

leye Production, ktorú vybudoval, medzi najprestížnejšie v Českej republike. Z môjho pohľadu tu nemá konkurenciu. Pracoval s fotografom Mariom Testinom, Bradom Pittom, so spevákom NEYOm a mnohými českými a slovenskými osobnosťami.

Aký bol váš posledný spoločný veľký projekt?

Bolo to fotenie pre najväčšie shopping centrum v Dubaji - Mall of Emirates. Klient si ma vybral na základe portfólia. Proces výberu fotografa bol zdĺhavý, trval dva mesiace. Nakoniec sa fotilo v pražskom štúdiu s českými a slovenskými modelkami. Kampaň mala v Dubaji obrovský úspech. V minulosti som podobnú zákazku fotila pre britský obchodný dom Harvey Nichols, ktorý je tiež súčasťou Mall of Emirates. Zaujímavým fotením z posledného obdobia bola kampaň pre českú Aquillu, za ktorou stál taliansky tím. Kreatívna myšlienka bola na miestne pomery naozaj neštandardná. Fotenie bolo technicky nesmierne zložité, pretože sa fotilo v zrkadlách. Tie boli na stenách i na podlahe, takže odraz bol mnohoraký. Aby toho nebolo málo, tak to všetko bolo pokropené vodou a na modelky sa tiež stále striekala voda. Bola to pre mňa obrovská technická výzva!

Ako sa pripravuješ pred fotením?

Pre mňa je to rozhodne vec komunikácie, pochopenia a vycítenia toho, čo klient na druhej strane chce. Nie som človek, ktorý sa siahodlho dopodrobna pripravuje. Mám síce vždy jasnú kosť, maximum informácií, ale usilujem sa neobmedziť ňou osobnú tvorbu jedinca a naladenie celého tímu. Improvizácia, alebo lepšie povedané sloboda pre ľudí okolo je najdôležitejšia tak v práci, ako i v mojom osobnom živote. Dôležité je vnímať energiu, náladu a potreby navôkol. Len tak dostanete krídla a fotenie ide hladko.

Máš aj fotografický idol?

Jednoznačne Stevena Meisela. Drží sa na vrchole niekoľko rokov a je neopakovateľný. Na jeho práci je úžasné, že nemá jeden jediný rukopis. Je tímový hráč a ako málokto chápe to, že fotka je fotkou najmä vďaka tímu, ktorý dokáže s komerčnou fotografiou pracovať.

Kde ťa kope múza? Čo ťa dokáže najviac inšpirovať?

Všímam si detaily, sledujem pocity svoje i druhých. So synom Adamom navštevujem galérie, výstavy, divadlá... Milujem dlhé rozhovory so zaujímavými ľuďmi alebo naopak s malými deťmi. Najväčšou inšpiráciou je však pre mňa môj syn. Vďaka nemu som zhodila okovy zábran a strachov. Takže keď príde inšpirácia a ostane visieť vo vzduchu, stačí ju len pretransformovať do fotografií. Veľmi podnetné sú aj moje zahraničné cesty. Bola som sa pozrieť na každom kontinente a top destinácie mám obidené. Najbližšia mi je Ázia. Spôsobom myslenia, ich postojom k telu a duši.

Si veriaca?

Verím v niečo medzi nebom a zemou, no hlavne v seba.

Podľa mňa jestvuje niečo vyššie a podľa toho sa správam. Akú energiu človek vyžaruje, takú dostane späť. A verím aj v zrkadlenie. Myslím si, že ľudia, ktorých máme okolo seba, nám presne ukazujú skutočný stav našej mysle.

Robíš aj niečo iné okrem fotenia?

Momentálne venujem veľa času projektu Little Modernist. Raz ráno som sa s myšlienkou naň zobudila. Od narodenia Adama som totiž fungovala ako informačná kancelária pre všetky matky z okolia. Moja povaha večného bádateľa ma nútila ustavične sondovať a dávať dohromady rôzne neobvyklé akcie a tipy pre rodičov. Prvotná myšlienka bola založiť svoj osobný blog. Z malých plánov sa však stali veľké, z blogu je časom blogzín, kombinácia blogu s vizuálnou formou magazínu. Na jeho obsahu sa medzičasom zúčastňuje tím veľmi zaujímavých i známych ľudí. Nesmierne si ich vážim, že so mnou do absolútne neznámeho projektu, úplne mimo mojej profesie, s dôverou šli. Spomeniem aspoň rešpektované duo psychologičiek, pani Nevolová a Nováčková, v Čechách známe svojimi vypredanými seminármi a úžasným titulom Respektovať a byť rešpektovaný, ktorý by mal byť povinnou výbavou všetkých rodičov. Martin Jára je zase hlavným človekom z Ligy otvorených mužů. Toto zoskupenie sa snaží otvorene komunikovať o staronovom poslaní a postavení muža. Obsahom teda nie sú len pohľady na deti, ako by sa dalo očakávať. Podstatou je pohľad hlavne na seba, na naše vnútro, pretože deti sú iba našim obrazom. Vidím v tom ohromný potenciál a zároveň jedinečnú možnosť tú dieru na trhu krásne zaplátať.

Paralelne s webom si spustila online obchod shop-a-little.com pre deti a ich mamičky. Revolučný, ako inak!

Sama veľmi dobre poznám situáciu, keď človek na poslednú chvíľu behá po obchodoch s vidinou konkrétneho darčeka pre kamarátov potomka. Je to horor. Takto si rodičia budú môcť vybrať tovar v pohodlí domova alebo práce s vedomím, že im bude doručený okamžite. Som hráč, rada experimentujem, vidím neviditeľné spojenia. Detský svet ma baví aj preto, že nemá mantinely. Hľadám, čo deti baví, čo rozvíja ich schopnosti aklimatizovať sa vo svete dospelých. Medzi to patrí i vytvorenie vlastného unikátneho štýlu pre každú malú osobnosť. Deti sa rady prezliekajú za rôzne vybájené postavy alebo za dospelákov, tak prečo im neumožniť žiť ich sen?

Podľa akých kritérií si vyberala dizajnérov?

Hlavne podľa toho, že vlastné dieťa mám 4 roky, ale stále mu všetko nakupujem v zahraničí alebo cez internet. V Bratislave budú veci z Little Modernist dostupné už pred Vianocami formou Pop-up shopu, čo je u nás ešte stále netradičná forma predaja. Všetky značky mám osobne overené. Veci sú multifunkč-

Anna so synom Adamkom.

né, ľahko ošetrovateľné, materiály umožňujú pohyb. Žiadne zvieracie kazajky. Veľmi sa teším z džínsov Finger in the nose, je to úplne iná kategória strihov, materiál výdrží i tie najtvrdšie pristátia. Bobo Choses je zase nesmierne hravé, pripomína mi moje detstvo. Maloles sú tie najkrajšie baleríny pre malé slečny a BangBang je riadne uletená značka, ktorú môžu nosiť len deti, ktoré majú vlastný názor a nikto okolo nich neprejde bez povšimnutia. Všetko sú to značky, ktoré sú vysoko hodnotené medzi umelcami. Mnohí ich tvorcovia sú ilustrátori, prípadne pochádzajú z oblasti reklamy a fotografie. Sú to ľudia, ktorým deti zmenili život od základov. To isté sa stalo i mne.

Vytlačil Adam fotografiu aj všetko ostatné na druhú koľaj?

Keď má žena v tele ďalší život, všetko sa začne totálne meniť. Potom, keď je to dieťa na svete a potrebuje tvoju podporu, zistíš, že aj ty zrazu potrebuješ jeho. Tvoje vlastné ego sa odsunie do úzadia a začneš fungovať úplne inak. Adam sa stal absolútnym zmyslom môjho života, rada by som mala ešte aspoň jedno dieťa.

Je niečo, čo vo svojom živote ľutuješ?

Neľutujem nič, pretože každá vec, ktorá sa mi v živote stala, ma niekam posunula. Nechcem sa vracieť, chcem ísť dopredu. Ale hlavne, chcem žiť tu a teraz život v jeho najobyčajnejšej forme.

Anna Mrázek Kovačič

Líderka česko-slovenskej módnjej fotografie, jedinečná a odvážna vizionárka so zmyslom pre dokonalú kompozíciu. Prestížne titulky, módné story vyrazajúce dych (Elle, Dolce Vita, Harper's Bazaar) a top zahraničná klientela (Louis Vuitton, Schwarzkopf, Harvey Nichols a mnohí ďalší) sú len časť z rozsiahleho zoznamu jej úspechov. Stovežatej Prahe je „Anča“ verná už viac ako desať rokov. Popri fotení sa venuje autorskému projektu o modernom rodičovstve littlemodernist.com a novo spustenému online shopu pre deti.

ME

„Každá vec, ktorá sa mi v živote stala, ma niekam posunula.“